

19. Aarg. Nr. 7.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

2. April 1919.

Kontingentet.

Dansk Lokomotivmands Forenings Medlemmer begynder at rejse Hovedet, at lægge Ørene frem for rigtig at opfange Lyden af de Toner, der er i Luften.

Der spilles for Tiden paa mange Streng. Først og sidst paa Kontingentforhøjelse, i Forbindelse hermed Solidaritet. Dernæst Uddannelse, Oplysning m. m. Alle disse Toner har den samme Ting som Sangbund, nemlig vore Lønkrav, vor sociale Stilling.

Man hører ogsaa i Koncerten en svag Diso- nans, endnu saa svag, at den egentlig kun anes, men man frygter ogsaa, at den vil vokse op til en skarp skærende Mislyd. Diso- nansen er Lønningskommissionen eller rettere dens forventede Indstilling.

Vi begynder at faa en Anelse om, at Kom- missionen vil behandle Lokomotivpersonalet paa samme Maade som kendt fra tidligere Lønningslove, hvor Lokomotivpersonalet i Forhold til andre Tjenestemænd er gaaet bag- længs. Mod denne Tendens er det Medlem- merne nu knytter Næverne, ruster sig til den Kamp som anes maa komme, sværger paa at denne Gang vil vi fremad, selv om det maa ske gennem aabenlys Kamp.

Vi ved ganske vist intet som helst om hvad Lønningskommissionen bærer i sit Skød, om hvilke Forslag den vil stille, og vi har egent- lig ingen anden Grund til at tro paa et for os slet Udfald af dens Overvejelser end denne; vi kender Organisationernes Repræsentanter

i Kommissionen. Selv har vi jo ingen — vi ved hvad vi kan vente af dem. Vi kender Hr. Overassistent Berg og ved, at han ikke kan tænke sig, at en Haandens Arbejder løn- nes lig med en kgl. Embedsmand.

Men vi stoler herimod paa vort Sammen- hold og paa vor Kraft og tror paa, at vi kan føre vore saa vel motiverede Krav frem til Sejr.

Vi saa jo nylig, hvorledes vore Kolleger i Sverrig førte en Strejke og vandt den trods Arbejdsgivernes Skruebrækkerlønninger af til 150 Kr. pr. Dag og paa Trods af forskel- lige venligsindede Jernbaneorganisationer.

Vi skal ogsaa om nødvendigt vide at føre vor Kamp paa samme Maade, selv om andre Tjenestemandorganisationer giver os aldrig saa velmente Raad.

Jeg er derfor glad for den Forstaaelse, hvor- med Medlemmerne har mødt Forslaget om højere Kontingent. Denne enstemmige Til- slutning varsler godt for Vedtagelsen og Frem- tiden for vor Organisation.

I de sidste Numre af vort Blad er der skre- vet meget om Kontingentet, om Nødvendig- heden af en Forhøjelse. Til enkelte af disse Udtalelser vil jeg knytte et Par Bemærknin- ger.

Først Hr. Th. Christensen, Gb., der mener, at da vi arbejder for Staten vil denne nok vide at lønne os saaledes, at vi kan være tjente dermed.

Jeg maa strak give Hr. C. min uforbeholdne Undskyldning, fordi jeg efter Citymødet har

anset ham for Radikaler og tænkt mig ham som Fremskridtsmand; jeg tager øjeblikkelig mine Ord tilbage; thi jeg maa indrømme, at den Mand, der med de sidste Aars Erfaringer in mente kan skrive saaledes, er saaa sandelig ikke særlig sprælsk; om ham kan man sige, at han fremdeles benytter Statsbanernes Forsinkelsesplan.

Staten skal nok vide at lønne os. Ja, Gud bedre det for Lønninger.

Der er lige afsluttet en Overenskomst med Arbejds mændene, baseret paa 1 Kr. 5 Øre pr. Time, hvilket bliver 2900 Kr. for et Aar, en ingenlunde for høj Betaling. Samtidig er Lønnen i Kjøbenhavn for yngste Lokfyrb. 1410 + 25 pCt. + 720 Kr. = 2482. Jo, men saa stiger Lønnen for Lokfyrb. ogsaa automatisk efter 4 Aars Forløb med — tænk med hvilket svimlende Beløb — 120 Kr. Hvad vilde mon Arbejdsmanden sige til en saadan Løn?

Ja, Staten lønner passende. I 1908 var Lønnen god, i 1910 allerede sunken betydelig, i 1912 var den lille, i 1914 slet, i 1919 er den selv med Tillægene aldeles uantagelig.

Hr. Sessing siger ikke Kontingentet alene, men i samme Grad er Loyalitet nødvendig. Og deri har han Ret. Vi maa huske paa, at den Dag det gæder, da kan Pengene alene ikke klare det, da maa Manden selv frem og holde Kravet op, maa selv ud i Kampen og tage en Tørn, hver og en maa staa fast og kæmpe til Slaget er vundet. Det er da ikke tilstrækkeligt, at han sender det paalagte Strejkebidrag eller at Kassen er stor, nej, da er det Manden selv, hans Person Organisation kræver. Da er det Loyalitet det kommer an paa. Men det er lige saa rigtigt at Organisationerne har ret til Penge, thi saa er Kampen lettere for den enkelte. Naar Organisationerne kan sikre Medlemmerne økonomisk og beskytte dem mod senere Overgreb, saa er det betydeligt nemmere at opfylde sin solidariske Pligt, end naar ogsaa denne Sde skal klares af den enkelte Mand.

Naturligvis skal Kontingentet ikke atter nedsættes. Organisationerne Virkefeltet er saa stort, at et Kontingent af 4 Kr. pr. Maaned ikke er for stort. Navnlig maa huskes, at der efter denne Lønrevision kommer en følgende, en næste, en senere o. s. v., hver Gang

Gang skal vi være stærke nok til at føre en Lønkamp; men endnu vigtigere: til at føre en Lønkonflikt saaledes, at Strejken kan undgaas.

Det er ikke absolut saaledes, at den følgende Lønrevision vil lade vente længe paa sig; hvor længe vil ogsaa afhænge af for det første, hvor vidtrækkende den nu forberedte Revision vil blive, af i hvor høj Grad den vil tilfredsstille os; men for det andet — og ikke mindst — af, hvor kraftig vor Organisation er, af og med hvilken Kraft vi for vort Vedkommende kan fremføre Kravet om Revision.

Med andre Ord: den næste Revision vil udskydes længere eller kortere eftersom Organisationerne er svagere eller stærkere, hvilket atter i nogen Maade afhænger af, om vi har Penge eller ikke.

Paa Jernbanekonferencen i Gøteborg i 1918 blev vedtaget en Udtalelse, hvori der, efter Forslag af Nordisk Lokomotivmands-Forbund, indsattes et Punkt, hvori det krævedes, at Lønningslovene for Fremtiden ikke blev Love vedtagne af Rigsdagen alene; men derimod en Aftale mellem Parterne. En Aftale, der gælder indenfor den Tid, der ved Forhandlingen er fastsat, og som derefter udløber, selv om Tidspunktet skulde falde noget ubejligt for en Kommission. Hvornaar, altsaa hvor snart saadanne Aftaler kan se Dagens Lys, afhænger af Organisationens Kraft.

Kontingentet maa derfor, dersom vor Organisation skal naa disse Maal, ikke sættes lavere end de 4 Kr. pr. Maaned.

Hr. X skriver: „ . . . i denne Sag maa og skal Hovedbestyrelsen staa fast . . . “

Jeg vil gerne vende det om og sige: „i denne Sag maa alle Lokomotivmænd gøre sig det klart, at de blandt Organisationerne staa alene og at vi foruden os selv ikke har andre at stole paa end vore Kolleger i Nordisk Lokomotivmands-Forbund. Og derfor maa Medlemmerne roligt og nøgtern overveje, hvilke Krav der skal stilles og hvilke Veje, der skal gaas. Thi dette maa nemlig i det væsentlige afgøres direkte af Medlemmerne. Naar dette er sket, naar Maalet og Vejen er givet, saa har Hovedbestyrelsen kun at gaa der, hvor Medlemmerne har anvist.

Esbjerg i Marts.

M. Mortensen.

Enighed — Penge.

Med stor Glæde har jeg læst de i Dansk Lokomotiv-Tidende fremkomne Artikler angaaende vore Lønkrav, der næsten alle viser Enighed om, paa hvilken Maade vi skal gennemføre vore berettigede Fordringer.

Hvad er nu Grunden til, at der fra flere Sider er fremkommet kraftige Udtalelser om Vejene til at faa vore Krav gennemført. Selvfølgelig den, at der under tidligere Lønkampagner er gjort den Erfaring, at der ikke er vist nogen Forstaaelse fra de bevilgende Myn-digheders Side overfor Lokomotivpersonalet.

Og hvad er da Grundene til den manglende Forstaaelse af vort Arbejdes Værdi? At kun den Mand, der lever sit Liv paa Lokomotivet fuldud kan bedømme de mange Vanskeligheder Lokomotivtjenesten i Modsætning til mange andre Tjenestestillinger byder paa. Det vil dog være uheldig at fremkomme med disse, da en saadan Redegørelse fra anden Side kan ventes fortolket som overdreven Forherligelse af Stillingen som Lokomotivmand. Men derimod vilde det være betimeligt, om Organisationerne kunde faa Lejlighed til at gøre Rede for vor Særstilling overfor en kompetent Forsamling. Det kunde ske ved, at der blev udsendt Indbydelse til de Mænd, som skal have afgørende Indflydelse paa den kommende Lønningslov.

Hvad er endvidere Grunden til Centralorganisationens senere Indstilling, der fremkom tiltrods for, at den første Overenskomst med vor Placering var enstemmig vedtaget? Desværre udviser Indstillingen en fuldstændig Mangel paa Forudsætninger til at kunne bedømme Lokomotivtjeneste. Her er der atter et Bevis paa, hvor liden Tillid man undertiden kan have Grund til at nære til andre Tjenestemænd, selv om de i og for sig skulde kunne betragtes som Mænd, der ikke løb fra en Overenskomst ved først givne Lejlighed og for at behage andre.

Derfor, Lokomotivmænd: „Løft Eders Hoveder“, staa eller fald med den kommende Lønningslov.

Enighed blandt Lokomotivmændene er dog en Hovedfaktor, som har den største Betydning for os; men i den Henseende frygter jeg ikke noget, da vor Organisation jo nu tæller saa godt som alle Lokomotivmænd. Vi maa haabe, at de Førere, som endnu mangler, vil vise sig at være saa ærekære Mænd, at de skammer sig for i det lange Løb at staa udenfor de Folks Rækker, som vil arbejde for en retfærdig Betaling for ydet Arbejde.

Ja i Sandhed, det er kun simpel Retfærdighed vi forlanger og Oprensning for den uretfærdige Behandling vi ved tidligere Løn-

ningslove har været Genstand for. Men hvem har vi for en Del at takke for dette? I Første Instans os selv, fordi vi af Mangel paa Enighed ikke har forstaaet at ingen, nej ingen uden os selv kan eller vil varetage vore Interesser. „Enighed gør stærk“.

Men i Forbindelse med Enighed er økonomisk Styrke en Faktor, som aldrig maa glemmes. Hvad har andre Organisationer ikke opnaaet, fordi de har forstaaet at konsolidere sig? Vi har ganske vist kun kort Tid til vor Raadighed inden Lønningslovens Behandling i Rigsdagen; men saa har vi til Gengæld en ubrydelig Vilje til med alle lovlige Midler at søge vore Lønninger forbedrede. Vi ved alle, at den kommende Lønningslov vil faa Betydning for os i uoverskuelig Fremtid, og derfor er den alt for os. Men vi behøver ikke at frygte for Fremtiden, naar kun vi vil lade de Mænd raade og lede os, som vi har valgt til at kæmpe for vor Sag, og naar blot vi alle som én loyalt støtter dem med, hvad der forlanges af Enighed og Penge.

Naar jeg paa Mødet i Kjøbenhavn den 23. Januar fremkom med Tanken om et maanedligt Bidrag af 10 Kr. til Lønningsloven var færdig, var det fordi jeg ser en Betydning i at have Kampfonden saa stor som muligt, og selv om Ofret var stort, kunde Resultatet vel nok opveje det; men jeg kan dog ogsaa gaa med til en Kontingentforhøjelse, som kan have nogen Betydning, i Særdeleshed naar den kommer i Forbindelse med en fælles Kapitalisering indenfor „Nordisk Lokomotivmands Forbund“. Den svenske Lokomotivmandskonflikt viser, at Sammenholdet indenfor „Forbundet“ nu har staaet sin Prøve. Dog maa jeg bemærke, at ved den kommende Lokomotivmandskongres i Bergen maa man yderligere fastslaa alle Enkelthederne ved en eventuel Lønkamp i Danmark, saa alle Medlemmerne med fuld Fortrøstning kan imødesee en saadan.

Vi maa paa Forhaand indtage en saadan Stilling — og udtrykkelig tilkendegive det —, at vore Tillidsmænd kan vende tilbage fra Bergen ikke med vage Løfter, men med fuldgyldige Beviser for Solidariteten.

Med Hensyn til en Forbindelse med andre os beslægtede Industriegrene som Smede- og Maskinarbejderne, maa jeg efter moden Overvejelse erkende, at det er en Nødvendighed, at en Forbindelse søges tilvejebragt.

De Tanker, som jeg i denne Artikel er fremkommen med, er Udtryk for min sikre Overbevisning om, at skal vi naa et for os tilfredsstillende Resultat og faa bedre Livsvilkaar, da gælder det, at der nu ingen smaalige Hensyn tages, ingen uberettiget Kritik fremføres. Vent med Kritiken til det har vist

sig om det brister eller bærer. Staa nu fast og forlang vort til Lønningskommissionen indsendte Andragende vedtaget uden Afkortelse.

Alle Talemaader maa nu lægges til Side. Kun ubrydelig Enighed og Tillid til vor Organisations Styrke i Forbindelse med en absolut Tro paa de ledende Mænd kan give os den Oprejsning og Sejrr, som vil skabe betryggende Forhold for vore Hjem og vor Fremtid. S.

Lønrevisionen m. m.

Den forestaaende Lønrevision har ret naturligt optaget Sindene hos Medlemmerne hele Landet over. Dyrtiden bliver jo Dag for Dag mere følelig. Og vi venter, at den nye Lønningslov skal byde os saa gode Levevilkaar, at vi igen kan komme til at se lyst paa Tilværelsen.

Vi har fra de foregaaende Forhandlinger angaaende Dyrtidstillægene vænnet os til Skuffelser, og mange spaar, at den nye Lønningslov ogsaa vil byde os noget i samme Retning. Dette maatte jo ikke gerne ske. Et Rygte siger, at Lønningskommissionens Forslag byder en kvindelig Trafikassistent en Slutløn paa 4200 Kr., hvorimod der kun bydes en Lokomotivfører en Slutløn paa 3700 Kr. Taler dette Rygte sandt, vil jeg sige, at mere himmelraabende Uretfærdighed er aldrig begaaet. Jeg skal ikke her forklejne den kvindelige Trafikassistents Arbejde; men jeg tør dog vove at paaste, at Lokomotivførers Arbejde for Staten er langt mere værd end den kvindelige Trafikassistents. Lokomotivføreren med hans Hjælper er dog dem, der findes i den yderste Kamplinie, og hvert Minut de arbejder har de med det allervigtigste af Sikkerhedstjenesten at gøre. Noget tilsvarende kan vist næppe siges om den kvindelige Trafikassistents Arbejde. Har Lønkommissionen begaaet ovennævnte „Brøler“ vidner det om, at den har været fuldstændig blottet for fagligt Kendskab til Lokomotivmændenes Arbejde og det dermed forbundne Ansvar.

Lovgivningsmagten kan ikke vente, at Lokomotivmændene vil godkende en saadan Uretfærdighed. Den maa derfor besinde sig paa at være imødekommende og forstaaende overfor Lokomotivmændenes smaa retfærdige Krav. En Kamp skulde dog gerne undgaas. Mange er de Grunde, som berettiger Lokomotivmændene til at faa en god Løn. Staten er vist ogsaa bedst tjent dermed, da den ved at byde daarlig Løn i bedste Fald opnaar at faa daarlige Folk.

De mange Artikler, som i den sidste Tid har været i vort Fagblad, er et glædeligt Ti-

dens Tegn paa, at Lokomotivmændene denne Gang har Forstaaelsen af, at det er ved egen Hjælp de skal gavne deres Sag. Alle vil efter Artiklerne at dømme være med dertil, selv om de maa indrømme, at Pengene i denne Tid har Ærinde mange Steder. Men saa gælder det jo at lukke de mest nødvendige Huller først, og er der noget, som er nødvendigt, er det dette, at vi denne Gang faar vor Løn hævet til den Plads vi med Rette har Krav paa. Og dette sker kun ved at vi alle er med til at gavne det forudgaaende Arbejde, som dog væsentlig ligger i H. B.s Haand.

Hr. N. L. Hansen, Fredericia, har en stor Del af Æren for at denne Sag er ført frem i vort Fagblad. Jeg tror, denne Forhandling har bevirket, at mange Medlemmer er bleven ligesom lidt mere vaagne. De daglige Diskussioner Mand og Mand imellem vidner i alt Fald derom. H. B. vil nu ogsaa have lettere ved at faa en Kontingentforhøjelse vedtaget, ligesom det vil være lettere at samle alle Medlemmer i Tilfælde af, at Kamp bliver nødvendig. Derfor skal det siges til Hansens Ros, at han har gavnet sin Stand som kun faa. Det var at ønske, at vi havde mange som Hr. Hansen i vor Midte.

Til H. B. vil jeg sige, at den i Tilfælde af Kontingentforhøjelse bør huske paa, at Afdelingskasserne faar deres Tilskud fordoblet; dette vil have en gavnlig Indflydelse paa hele Foreningens Arbejde.

Jeg er enig med Hr. Sessing i, at det har sin store Betydning for Foreningens fremtidige Arbejde, at Grundlønnen for Lokfyrb. bliver saa god, at der ikke bliver for megen Utilfredshed i de første Aar; hvilket igen vilde bevirke et splidagtigt Forhold, og noget af dette vilde jo altid følge disse Medlemmer frem i Aarene til stor Skade for Foreningens Arbejde. Jeg mener, at vi passende kunde bruge Maksimallønnen for Smede og Maskinarbejdere i Kjøbenhavn med et 10 pCt.s Tillæg som Grundløn for Lokomotivfyrb. Vi er jo alle udgaaet af deres Rækker, har derfor ogsaa Krav paa at være paa Højde med dem. Med en saadan Fremgangsmaade kan vi alle være tjent, ligesom vi ogsaa med Rette kan stille dette Krav. Vil det ikke ogsaa være rigtigt at arbejde hen til, at Lønstillægene falder hurtigt efter hinanden. Vi er f. Eks. bedre tjent med at faa 100 Kr. om Aaret end 300 Kr. hvert tredje Aar.

S. C. Andersen.

Støt vor Organisation i Ord og Gerning.

Lokomotivmandsstrejken Psykologi.

Overskriften er kanhænde ikke den rigtigste for at betegne det, som i fuldstændig Afhandling kunde og burde siges angaaende Lokomotivmandsstrejken og dens psykologiske Foreteelser og Virkninger.

Men disse er ogsaa saa mangesidede og vidtomfattende, at de kræver et grundigere Studium og Analyse af Emnet end der er muligt nu inden alt det vidtløftige Materiale angaaende Konflikten og dens Virkninger paa forskellig Maade er bleven ordnet og bearbejdet.

Det maa dog anses for rigtigt allerede nu, medens Stemninger og Indtryk er i frisk Minde, i korte Træk at resumere de for Lokomotivmændene som Fag og Organisation vigtigste Momenter i denne for vore Forhold enestaaende Konflikt.

Endskønt det er givet af vor Stilling til Sagen, at vi har vanskeligt ved at bedømme denne fuldt objektivt, saa vover vi dog at paastaa, at hvorledes end Afgørelsen kommer til at stille sig i økonomisk Henseende, saa har Lokomotivmandsforbundet med sin Aktion og paa den Maade den gennemførtes vundet en fuldstændig moralsk Sejr og skaffet sig en Respekt udad, som vel har været de økonomiske Ofre værd, Organisationen har haft. Og de Sympatier, som man desuden har vundet hos andre Fagforbund, hvilke tidligere, og ikke uden Berettigelse, har anset Lokomotivmandsforbundet for altfor konservativ til at kunne regnes som en moderne Kamporganisation, er rene Gevinster, som det er værd at tage Vare paa og udnytte i Fremtiden.

Den største Vinding turde dog være det Udslag af Selvtillid, organisatorisk Styrke og Disciplin, som Konflikten bevirkede indad indenfor selve Forbundet og dets Ledelse.

Der er da ogsaa fra prøvede Fagforeningsmænd, endog fra aabenbare Modstandere af Lokomotivmandsforbundet, udtalt den mest uforbeholdne Beundring overfor den Maade, paa hvilken Forbundets Medlemmer lystrede

Ledelsens Ordre, saavel ved Strejkens Udbrud som ved dens Afslutning.

Beundringværdigt var det ogsaa at se med hvilket Taalmod Medlemmerne hver paa sit Sted iagttog Forvaltningernes Forberedelse, da man ventede paa Forbundsledelsens Strejkeordre, og hvorledes Gruppe efter Gruppe gik ud i Kampen uden Tvivl eller Bekymring.

Ogsaa højtstaaende Jernbanemænd har udtalt sin Beundring overfor Lokomotivmændenes organisatoriske Disciplin, hvor man særlig fæstnede sig ved, hvor mandigt de første Opbud af strejkende Personale ved en Del Trafikcentre bestod Prøvelsen ved at se, hvorledes Kammeraterne ved tilstødende Baner vedblivende gøre Tjeneste, afventende Ledelsens Ordre om aktiv Deltagelse.

Fra det første Opbud varede Strejken 3 Uger, en for en saadan Strejke sardes lang Tid. Men alligevel hørtes ikke et Ord eller andet Tegn paa Utaalmodighed eller Bekymring sporedes, ikke heller nogen Henstilling om Hjælp fra Forbundet. Og de Udgifter man havde til Avertering, Lokaleleje eller Bortskaffelse af tilfældige Strejkebrydere, bestredes ofte af Afdelingernes egne Midler, i Forvisning om, at Forbundsbestyrelsen senere ordnede de økonomiske Spørgsmaal.

Det kan uden Overdrivelse siges, at hele Bevægelsen fra et Fagforeningssynspunkt var et glimrende Svendestykke, der skaffede Lokomotivmands-Forbundet en bemærket Plads blandt Landets Fagorganisationer. Og den Beundring og de Sympatitilkendegivelser, som fra saadan Hold er bleven Lokomotivmændene til Del, er vel værd at bevare i taknemlig Erindring.

Saaledes udtalte t. Eks. Jernvægsmannaforbundets Fællesorganisation ved S. J.s III Distrikt ved sit Aarsmøde sin varme Sympati for de kæmpende Lokomotivmænd. Lignende Sympatiudtalelser fremstattes fra adskillige andre Afdelinger af nævnte Forbund, ligesaa fra Afdelinger tilhørende andre Organisationer som Metalindustriarbejderforbundet m. fl. I adskillige af disse Tilfælde sendtes ogsaa kontante Bidrag til de Strejkende.

Nogen fuldstændig Opgørelse herover foreligger endnu ikke, men vi kan dog nævne

nogle: Værkstedspersonalet ved S. R. J. i Nörby (Jernvägsm.-Forbundet) 112 Kr., Lokrep. Værkstedsklub, Göteborg, 101 Kr., Bolinders Jern- og Metalarb.-Klub 70 Kr., Lok.mænd ved Gotlands J. (Järnv. m. fl. 150 Kr., Hallbergs Socialdem. Ungdomsklub 23 Kr., Sv. Bageriarb.-Forb., Afd. 12, Sthm., 50 Kr., og fra en „skyldbetyngel Husmand i O—a“ 5 Kr.

Denne 5-Kr., om hvilken Afsenderen skrev, at den var til de strejkende Lokomotivmænd, var indlagt i et Brev, hvori Afsenderen paa en rørende Maade udtalte sin Sympati for de Strejkende, hvis Kamp han med Interesse fulgte fra den Udbygd oppe i Dalarne, hvor han havde fundet sig et Fristed som Husmand, siden han som et af de sorte Listers Ofre fra Storstrejken i 1909 blev jaget gennem Land og Rige i aarevis.

Indenfor Lokomotivmændenes egne Rækker har Offervilligheden været overordentlig. Og der er fremkommet flere udmærkede Eksempler paa fhv. Lokomotivføreres (Pensionister) Offervillighed, hvilket fortløber at nævnes som en Slags Modvægt mod de ynkværdige Slakter, som med deres Strejkebryderi søgte at spænde Ben for den Stand, som de selv gennem et langt Liv havde tilhørt, og saaledes frakendte sig enhver hæderlig Mands Agtelse.

En saadan Slakkel, bosiddende i Mjölby, var det ogsaa lykkedes at hverve til Ø. C. J., hvorfor et Par af Forbundets Afdelingsbestyrelsesmedlemmer besøgte et Par andre Pensionister paa Stedet for at faa at vide, om de havde samme Opfattelse. Den første som besøgte var fhv. Lokf. Carl Södersten. Det blev et rungende Svar: „Hils Drengene, at de holder ud!“ Og dermed slog S. sin knurrede Haand i Bordet — men i Haanden havde han en 100-Lap, som han samtidig overleverede til Hjælp til de Strejkende. Ogsaa en anden Pensionist, Aug. Frederikson i Mjölby, gav omtrent samme Svar og et mindre kontant Beløb. — Ære være disse Veteraner!

Ogsaa Lokomotivførere tilhørende Statsbanernes Lokf.-Forening har i samme Henseende vist en erkendelsesværdig Solidaritet, idet adskillige af dem har skænket Beløb op til 50 à 80 Kr. pr. Mand.

Hvad angaar Forbundets egne Medlemmer, da har de som tilhører S. J. vist en meget stor Offervilje, idet Beløb fra 10 Kr. og i flere Tilfælde endda til 100 Kr. pr. Mand skænkedes udover de udskrevne Strejkebidrag af 6 + 6 + 15 Kr., hvilke uden Forsinkelse indgik fra de resp. Afdelinger. Fra de Afd. af private Jernbaners Lokomotivmænd, som ikke tog aktiv Del i Strejken, er store udskrevne Beløb bleven indsendte.

Fra Lokomotivmandsorganisationerne i Danmark og Norge, som hurtig iværksatte to Opkrævninger (6 + 6 Kr.) til Hjælp i Kampen, havde vi, da Strejken aflystes, modtaget 28,529,07 Kr. i svensk Mønt, og adskillige Tusinde laa klare til Afsendelse.

Iøvrigt raadede Forbundet over saadanne økonomiske Resourcer, at det ikke var af Mangel paa Penge at Kampen aflystes, ikke heller var det paa Grund af bristende Sammenhold hos Strejkelederne.

At Forbundsstyrelsen alligevel gik med til en Afslutning af Kampen paa de ganske svage Forudsætninger for en tilfredsstillende Afgørelse, som Civilministerens Forslag indeholdt, beroede dette paa Aarsager, som ansaas for at veje tungt for Lokomotivmands-Forbundets fremtidige Arbejde og Udvikling, at man ansaa det for rigtigt at lade det bero ved den fuldstændige moralske Sejr Forbundet havde vundet, uanset hvorledes Forhandlingerne faldt ud i økonomisk Henseende.

Den Selvprøvelse, som Forbundet igennem denne Konflikt saa lykkelig har bestaaet, var nødvendig for at rense Luften og fremskaffene rene Linier i en Del Organisationsspørgsmaal, som ikke i Længden kunde udskydes. De umaadelige Omkostninger og andre Ubehageligheder, som den paaførte Modparten, har sikkert ogsaa haft heldige Virkninger. Thi man bør kunne antage det for givet, at Arbejdsgiverforeningen en anden Gang tænker sig om mere end én Gang, forinden den ved en halsstarrig Uforsonlighed udfordrer Lokomotivmandsforbundet til en Kraftudfoldelse, som — om den endnu en Gang bliver nødvendig — ikke kommer til at holde sig indenfor de Grænser som denne Gang.

(A. R. i Svensk Lokm.- och Maskinist-Tidning.)

Strækningskundskab.

I den Betænkning Sikkerhedskommissionen har afgivet, er der skænket Lokomotivpersonalets Kendskab til Strækningen en særlig Omtale.

Enhver Lokomotivmand, som har fremført Tog over en Strækning, hvortil Vedkommende kun havde ringe eller maaske slet ingen Kendskab, ved hvor enerverende dette er og tillige, hvor uøkonomisk en saadan Kørsel bliver.

Dette Forhold skulde man forøvrigt mene, at vore Foresatte maatte være tilstrækkeligt bekendte med; men at dette i hvert Fald ikke altid er Tilfældet, viser Forholdene os her i Fredericia, idet der nu i et Aar, begrundet paa den indskrænkede Toggang, har været en halv Snes Lokomotivførere i Rangerturen, og endskønt saa godt som ingen af disse Lokomotivførere er kendte paa Strækningen og at en Del af dem efter ca. 10 Aars Rangeringsløneste er uvante med Strækningskørslen og ukendte med de nu anvendte Maskintyper, har de Foresatte alligevel ikke fundet Anledning til at indkøre omtalte Førere saaledes, at de kan siges at opfylde Betingelserne for god og sikker Kørsel.

Man skulde dog ellers mene, at den nu forløbne Tid kunne have givet rig Lejlighed dertil. Hvorledes vil det nu gaa, hvis man i en nær Fremtid skrider til en Udvidelse af Toggangen? Personalet vil, saavidt jeg kan se, blive afskaaret fra en Del af omhandlede og meget nødvendige Uddannelse, ikke alene til Skade for dem selv, men ogsaa for Staten; thi en Lokomotivfører uden Kendskab til Strækningen og Maskinen vil i alle Tælfælde blive Staten ret kostbar.

At vor nærmeste Foresatte, Lokomotivmesteren, mulig ikke kan indse dette, maa man maaske undskylde; han kan maaske ikke se, at det for andre, som ikke har været hele deres Lokomotivfyrbøder- og Lokomotivførertid ved eet Depot med en Strækning af ca. 90 km., kan være nødvendig at komme ud og lære Strækningen at kende.

Maaske kan Lokomotivmesteren ikke disponere selvstændig i denne Henseende; men jeg vil derfor henstille til vor ærede Hovedbestyrelse, at faa dette Forhold ændret og at faa gennemført, at Lokomotivførerne og Lokomotivfyrbøderne forinden de anvendes som Førere af Tog paa en eller anden Strækning har haft Lejlighed til paa betryggende Maade at lære Strækningen at kende, til Gavn for Sikkerheden og Økonomien.

+ +

Et Spørgsmaal og en Tanke.

Ved at læse de forskellige Artikler, som Tid efter anden fremkommer i Dansk Lokomotiv-Tidende, faar man det Indtryk, at der er god Enighed om, at det er yderst sløje Forhold vi arbejder under og at vi maa se at komme ud af dem paa en eller anden Maade. Ligeledes ser det opsaa ud til, at der er en Del Stemning for et forhøjet Kontingent i Anledning af den forestaaende Lønrevision. Men samtidig rejser det Spørgsmaal sig, paa hvilken Maade vi bedst kan sikre os en bedre Fremtid, og i den Anledning vil jeg gerne stille det Spørgsmaal til Hovedbestyrelsen, om man endelig har gjort sig sin Stilling klar til de Krav, vi i hvert enkelt Tilfælde maa stille til den kommende Lønningslov, og om de Tal som er opgivne skal regnes for Minimum. Ellers kunde jeg tænke mig, at H. B. udarbejdede en saadan Oversigt, som saa blev tilstillet hvert enkelt af Medlemmerne. Disse maatte saa til Gengæld overfor H. B. afgive en Erklæring om, hvorvidt de var villige til, i Tilfælde af at de nævnte Krav ikke kunde blive opfyldte ad Forhandlingens Vej, at overgaa til Anvendelse af Kampmidler. H. B. vilde derigennem faa et fast Grundlag at arbejde paa, og viste det sig, at der var Stemning for, at Kravet absolut skulde søges gennemført, tror jeg ikke, at noget Medlem vilde vægre sig ved at indbetale det Kontingent, som H. B. mente var nødvendigt. Man vilde jo gennem en „Urafstemning“ som den nævnte have en Garanti for, at Pengene var givet ud til en god Sag i en lang Tid. I modsat Tilfælde tror jeg ikke, at den Sum, som vilde komme ind ved et forhøjet Kontingent, vilde være tilstrækkelig til at skabe Respekt paa rette Sted. Og skal vi til at slaa af paa Fordringerne ved den kommende Lønningslov, som vi har maattet gøre det ved Forhandlingerne om Dyrtidstillæg, saa synes jeg ikke der er megen Mening i at give sig til at skabe Kapital.

C. A. Olsen, Lkfb.

Jernbanemuseet.

Under Krigsperioden er der ved Banerne truffet en Række Foranstaltninger, som har taget Sigte paa at imødegaa de Vanskeligheder for Opretholdelsen af normale Forhold, som Krigen har affødt, og forskellige nye Opfindelser og nye Konstruktioner er bragt i Anvendelse, midlertidigt eller for steds.

Da en Tilbagevendt til Forholdene for Krigen nu vil indtræde, henledes Opmærksom-

somheden paa, at det vil være af Interesse for Jernbanemuseet at komme i Besiddelse af et Eksemplar af alle saadanne Redskaber, tekniske Indretninger m. v. samt Billeder o. desl., som slaar i Forbindelse med Krigsperioden, for at der kan blive dannet en saa komplet Samling som muligt til Illustrering af de særlige Forhold i Krigsperioden.

„Etats-Kuren“.

Føraarskuren i indeværende Aar er fra 27. April til 7. Juni, Efteraarskuren fra 20. August til 30. September inkl.

Eventuelle Kurdeltagere bedes snarest henvende sig skriftligt til Regnskabschef Munck, Adolph Steens Alle 9, 1. Sal, København V. Bestyrelsen.

Kredsgeneralforsamlingerne

afholdes *Onsdagen den 9. April* i *Johansens Selskabslokaler, Haveselskabets Vej 3, Kjøbenhavn.* (Ved Frederiksberg Allé).

Mødetid: 10⁰ Fm. til 12^{1/2} Em. og fra 2⁰ Em. til 6⁰ Em.

Delegeretmøde

afholdes *Torsdagen den 10. April* og *Fredagen den 11. April* i *Teknologisk Institut, G. A. Hagemanns Gade Nr. 2.* (Ligefor Nordbanegaarden).

Mødetider: 1ste Dag: Fra 9^{1/2} Fm. til 12^{1/2} Em. og fra 2⁰ Em. til 8 Em.

2den Dag: Fra 9⁰ Fm. til 12^{1/2} Em. og fra 2 Em. til 6⁰ Em.

Hjælpefonden

afholder *Generalforsamling Torsdagen den 10. April* i *Teknologisk Institut, G. A. Hagemanns Gade Nr. 2.* (Ligefor Nordbanegaarden).

Mødetid: Kl. 8⁰ Em.

25 Aars Jubilæum.

Den 1. April fejrede Lokomotivfører *H. C. Vigholt*, Gb., sit 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmand. V. blev ved sin Ansættelse stationeret i Struer, men kom efter 1. Aars Forløb tilbage til København, hvor han siden har været. Jubilaren har gennem Aarene skabt sig mange Venner ved sit livlige Temperament, og fordi han med Ivrighed har deltaget i Arbejdet for bedre Vilkaar for den Stand, han tilhører, hvorfor han ogsaa er bæret med sine Standsfællers Tillid. Jubilaren har paa Festdagen modtaget mange Hilsener og gode Ønsker for Fremtiden.

Lokomotivfører *Th. Hensel*, Gb., holdt ogsaa Jubilæum den 1. April. Jubilaren har ofte tidligere været fremme i Organisationsarbejdet, men har i de senere Aar trukket sig tilbage herfra. Han hører til Organisationens gode og solide Grundstamme, godt kendt som han er de Steder i Landet, hvor han har været stationeret, og alle der er kommet i Berøring med H. har lært at sætte Pris paa ham som Kollega og Kammerat for hans stille, solide og bramfri Færd.

Lokomotivfører *Vilh. Jespersen*, Gb., fejrede ligeledes sit 25 Aars Jubilæum. Vilh. Jespersen har været stationeret mange Steder i Landet og har i tidligere Tid taget livlig Del i Organisationsarbejdet. Til Styrkelse af Foreningsinteresser har han skrevet flere gode Sange til Organisationens og Sammenholdets Pris, men mest er han vel kendt for sin udmærkede Tekst til Lokomotivfolkernes Marsch. Mange venlige Hilsener og Tanker er sikkert sendt J. paa Festdagen.

Lokomotivfører *Th. Jensen*, Gb., fejrede ogsaa 25 Aars Jubilæum den 1. April. Jubilaren har siden sin Ansættelse været stationeret i København. Thomas Jensen har et godt Navn som Kammerat og bevarer stadig sit brede, djærve Humør trods den megen Sygdom, som han i den senere Tid har været hjem søgt af. Hans mange Venner har vist ham megen Opmærksomhed paa Jubilæumsdagen.

Endvidere fejrede Lokomotivfører *C. C. M. Andersen*, Gb., 25 Aars Jubilæum. Jubilaren blev ansat i København som Lokomotivfyrbøder, var i ca. 4 Aar i Esbjerg og kom derfra til Kallundborg, hvor han forblev, indtil han ved Førfremmelse til Fører kom til København. Trods, at Jubilaren nu i længere Aarrække har været stationeret paa Sjælland, skinner hans jydsk Natur altid igennem, stor og kraftig og i Besiddelse af et udmærket Humør, der altid gør ham velset i Kammeraternes Midte. Jubilaren kan ganske roligt sige, at han ingen Uvenner har blandt Lokomotivmændene.

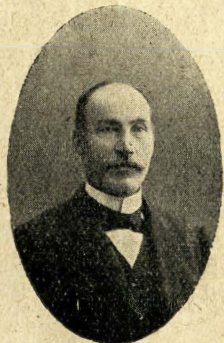
Kh. Gb. Afd. Nr. 1 sender vore 5 Jubilarer de hjerteligste Ønsker paa Festdagen med Ønsket om fortsat godt Samarbejde i Fremtiden til Held og Lykke for det Personale vi tilhører.

G. O. F. Lund.

1 April 1894.

*L. Wedeby
Nyborg.*

*C.C.M. Andersen
København S.*

*Lokomotiv. H.P. Molbech
Skanderborg.*

*Th. Hensel
København S.*

*Vilh. Jespersen
København S.*

*Lokomotiv. M.F. Hansen
Skanderborg.*

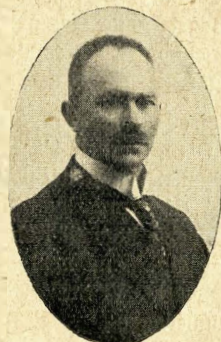
*Th. Jensen
København S.*

*H.C. Vigholt
København S.*

*J. Vaaben
Nyborg.*

*S. Christensen
Nyborg.*

1 April 1919.

Lokomotivfører *L. H. B. Wedeby, Nyborg*, fejrede ligeledes 25 Aars Jubilæum. Jubilaren er udgaet fra Værkstedet der og har med Undtagelse af et Aars Ophold i Struer, været stationeret i Nyborg.

Lokomotivfører *P. Vaaben, Nyborg*, der er udgaet fra Værkstedet i København, har fra sin Ansættelsesdag været ansat i Nyborg.

Endvidere fejrede Lokomotivfører *C. S. Christensen, Nyborg*, 25 Aars Jubilæum den 1. April. Jubilaren har gjort Tjeneste som Lokomotivfyrbøder paa Falster, blev forfremmet til Fører i Glyngøre, kom derfra til Nyborg, var et Aar i København og kom atter tilbage til Nyborg. Alle tre Nyborg Jubilarer er gode Kollegaer og trofaste Medlemmer af D. L. F.

Lokomotivfører *H. P. Molbeck, Skanderborg*, blev ansat i København, men blev efter ca. 1 Aars Forløb forflyttet til Skanderborg, hvor han siden har været. Jubilaren er et godt Medlem af D. L. F. Naar vi paa Jubilæumsdagen sendte vore bedste Ønsker, var det med Haabet om, at Molbeck snart maa overvinde sin langvarige Sygdom.

Lokomotivfører *M. F. Hansen, Skanderborg*, fejrede ogsaa 25 Aars Jubilæum den 1. April. Jubilaren blev ansat i København, var Rangerfører i Hillerød og kom til Struer ved Forfremmelse til Fører. Kom i 1905 til Skanderborg, hvor han siden har virket. Jubilaren er et godt og trofast Medlem af Organisation — og i Besiddelse af et godt Humør. Vi ønsker Jubilaren mange gode Aar endnu.

Lokomotivfører *F. V. Petersen, København Ki*, fejrede ligeledes sit 25 Aars Jubilæum den 1. April. Jubilaren er udgaet fra Centralværkstedet i København og blev ved sin Ansættelse stationeret i Fredericia. I 1904 kom P. til København, hvor han siden har været. Jubilaren er kendt som en god Kollega og kan altid ved sit gode Humør give et Bidrag ved en lystig Sammenkomst. Vi sender ham vor hjerteligste Lykønskning.

Endelig fejrede Lokomotivfører *F. V. Jensen, København Ki*, den 1. April sit 25 Aars Jubilæum. Jubilaren er udgaet fra Centralværkstedet i Aarhus og blev ansat i Glyngøre, hvor han forblev, indtil han ved Forfremmelse kom til København. Jubilaren er en driftig og alsidig Mand med et frejdigt Gemyt og er en god Kammerat. Vi ønsker ham hjertelig til Lykke paa Jubilæumsdagen.

De høster —

Det er i Aarenes Løb lykkedes at samle saa godt som alle Lokomotivmænd i Dansk Lokomotivmands-Forening. Gennem et godt og solidt Arbejde i Afdelingerne har omtrent alle Lokomotivmænd faaet Forstaaelsen af, hvad de skylder det Korps de tilhører, og de

ved, at de hver for sig maa bidrage sit til at skabe Respekt for Lokomotivmandens Gerning og for den Organisation Lokomotivmændene har skabt og som gennem Trængsler nu har vokset sig omtrent saa stærk som en Organisation kan blive.

Nu er det saaledes, at en Organisation ikke kan arbejde uden Penge, og disse strømmer da ogsaa gennem Kontingentet ind til de forskellige Kasser for derfra at anvendes paa en saadan Maade, at de helst giver Mængfold igen. Imidlertid er det klart, at det Arbejde der udføres, de Gøder Organisationen gennem Arbejdet hidfører, ikke kan begrænses saaledes, at kun Medlemmer faar Udbytte deraf; desværre er det saa, at ogsaa de som staar udenfor og som intet bidrager faar samme Fordele som de organiserede, det vil med andre Ord sige, at disse Mennesker er saa kloge, at lade andre betale for sig, andre arbejde for sig uden at betale for Arbejdet.

Et saadant Forhold kan naturligvis kun tænkes ved en Statsinstitution, det gik selvfølgelig ikke mellem organiserede Arbejdere, der skulde man snart faa gjort rent Bord, man skulde snart faa de af Fagets Udøvere, som ikke var i deres Organisation, ind i den — eller ogsaa bort fra Arbejdspladsen.

Som sagt, der er kun faa blandt Lokomotivmændene, som nyder uden at yde, som mener, at de uden at blinke kan gaa mellem os og blive betragtet som lige gode Kammerater for det. Vi er tilbøjelige til at mene, at de til Tider ligefrem føler sig forurettet, hvis de faar Lov at passe sig selv, naar Medlemmerne lader, som de slet ikke eksisterer. De har med andre Ord faaet et forkert Syn paa, hvad man kan kræve af dem, og trods godt Arbejde er det ikke lykkedes Afdelingerne at faa dem til at erkende deres Pligt.

Af samtlige Lokomotivmænd findes 99,39 pCt. indenfor Organisationens Rammer, kun 0,61 pCt. udenfor, eller ialt 10 Lokomotivførere. Heraf er den ene udelukket for nogen Tid siden af sin Afdeling.

Da det maaske kan interessere Medlemmerne at vide, hvem disse 9 Herrer er, som er for fine til at give deres Skærv til Opnaaelsen af de Gøder, Organisationen kan skaffe, skal vi anføre dem her:

Kjøbenhavn Gb.: I. F. K. Henningsen, C. H. Schlosser og E. M. Jespersen; Kjøbenhavn Ki.: C. F. J. Henriksen, E. H. Emig, A. V. Juul og L. O. A. H. Petersen; Esbjerg: M. Lauversen, Varde, og i Aarhus: I. M. Kierulff.

Som sagt, d'Hrr. høster, de saar ikke, men desuagtet kører de Læsset hjem, formodentlig uden at føle, at deres Ret hertil ikke er saa indlysende som deres, der er med i Arbejdet, som saar, og har uomtvistelig Ret til Høsten.

Hvor længe vil disse Lokomotivførere blive udenfor? Vi mener, at den sidste Termin snart er inde, og vi venter, at de som de gode Betalere melder sig ind i deres Afdeling i Forstaaelse af, at de ingen Ret har til Høsten — uden at saa.

Vi venter, at ogsaa de nu vil være med i Arbejdet — thi enten er de med os eller imod os.

Er det lovligt?

Hr. Auditor Aage Andersens Svar paa Forespørgslen i »Dansk Lokomotiv Tidende« Nr. 4: »Er det lovligt?« er ikke ganske i Overensstemmelse med, hvad der er passeret.

Det er saaledes ikke rigtigt, at den ene Part paa Grund af sin Tjeneste var forhindret i at være til Stede. Nej, han havde netop ordnet sig med Afløsning, saaledes at ogsaa han kunde have overværet Protokollationen, og det havde han ene og alene gjort, fordi Modparten ved sine Udtalelser om hans personlige Bekendtskab med Auditøren havde bevirket, at han havde besluttet, at Tjeneste under ingen Omstændigheder, saavidt det var gørligt, burde forhindre ham i at deltage.

Det er derfor noget mærkeligt at se, at Auditøren, som lægger saa megen Vægt paa at faa Uoverensstemmelser i Forklaringerne hævede ved samtidig Afhøring og i Overværelse af Parterne, ikke ved denne Lejlighed har gennemført dette, der meget let havde ladet sig gøre, idet den anden Part, medens Protokollationen stod paa — fra Kl. 9 Fm. til 2,50 Em. — opholdt sig i et Lokale nedenunder og først Kl. 2,50 Em. blev tilkaldt og fik Protokollen oplæst.

Jeg maa derfor endnu en Gang pege paa den Betydning, det kan have paa Vidneafhøringen, at kun den ene Part er tilstede i Forhørslokalet hele Tiden, saa meget mere som paagældende var Vidnernes Overordnede, og at man derfor kan antage, at han

alene ved sin Nærværelse kan have lagt et vist Tryk paa disse.

Saadan ser jeg paa denne Sag som Lægmand og kan ikke, trods Auditørens Udtalelser om Forhørslederens Skøn over, hvad der er rigtigt i en eller anden Sag, føle mig rigtig beroliget, naar ikke begge Parter nyder ens Ret.

Jeg ønsker gennem denne lille Notits at konstatere, at begge Parter kunde have været til Stede hele Tiden, derved vilde det, Auditøren ønsker at opnaa, paa den mest fuldkomne Maade være sket Fyldest.

Lige Ret for alle bør være gældende ved slige Forhør.

En Tilskuer.

Foredrag.

Efter Opfordring fra Struer Afdeling holdt Hr. Ingeniør Sørensen Torsdag d. 10. Marts i Administrationsbygningen et Foredrag, omhandlende vor Maskin-Lærebog. Medlemmerne fulgte Foredraget med Opmærksomhed. Der var saa mange Medlemmer til Stede, som Tjenesten tillod.

Hr. Sørensen har lovet Afdelingen ved lignende Forelæsninger at gennemgaa hele Bogen. Afdelingerne bringer Hr. Sørensen vor bedste Tak herfor.

Sekretæren.

Statsbanepersonalets Ulykkesforsikring.

Foreningens ordinære Generalforsamling afholdtes i »National«, København, den 19. Marts.

I Formandens Forfald aflagde Næstformanden, Fuldmægtig Pøckel, Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar og forelagde Regnskabet, som godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgtes de efter Tur fratrædende Medlemmer, og i Stedet for Haandværker *Haastrup* valgtes Haandværker *H. P. M. Henriksen*, Centralværkstedet, København, hvorefter Bestyrelsen bestaar af Stationsforstander *Ulsø Bruhn* (Formand), Fuldmægtig *A. Pøckel* (Næstformand), Assistent *A. Ohmeyer* (Kasserer), Overbanemester *Folkenberg*, Lokomotivfører *Sibbernsen*, Haandværker *Henriksen*, Værkmester *Mathiesen*, Portør *H. O. V. Petersen*, pens. Togfører *Lautrup* og Overassistent *C. M. Svane*.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Korsør Lokomotivfører-Afdeling har ved det stedfundne Valg af Bestyrelse valgt *C. Lorenzen* til Formand, *C. Børgesen* til Kasserer, og *C. A. Lillelund* til Repræsentant. *C. Lorenzen*.

Ved det afholdte Bestyrelsesvalg i Københavns Gb.

Lokomotivfører-Afdeling for 1919 valgtes til Formand *G. O. F. Lund*, til Repræsentanter *C. M. Højer*, *H. C. Vegholt* og *A. M. F. Kock*.

G. O. F. Lund.

Ved den nu afholdte Generalforsamling i Brande Lokomotivfører-Afdeling valgtes *J. S. Christensen* til Formand, *K. M. Jensen* til Kasserer og til Repræsentant *H. C. Soele*.

J. S. Christensen.

Paa et Møde i Thisted Lokomotivfører-Afdeling den 18. Marts valgtes Lokomotivfører *C. C. K. Bruhn* til Afdelingsformand.

C. C. K. Bruhn.

Masnedsund Lokomotivfører-Afdeling afholdt Møde den 12. Marts og genvalgte *N. P. Hansen* til Formand og Kasserer.

N. P. Hansen.

Statsbanepersonalets Biblioteker.

Nye Bøger.

Nr.	Sjæll.- Falst.	Jyll.- Fyn	
	6483 i		Dansk Pastblad 1918.
	6484 i		Dansk Telegraftidende 1918.
	9311 c		Dansk Sundhedstidende 1918.
	10310	8645	<i>Warden, F.:</i> Hvem har gjort det?
	10311	8613	<i>Puax, R.:</i> Foch.
	10313	8635	<i>Diver:</i> Hinduens Hustru.
	10314	8627	<i>Tronbridge:</i> Det halve af hans Kongerige.
	10252		<i>Berntsen, A.:</i> Niels Wæwvers Rejss.
	10315	8626	<i>Tinayre:</i> Stormklokken.
	10316	8604	<i>London, Jack:</i> Tasmans Skildpadder.
	10317	8592	<i>Ellis:</i> Den indiske Diamant.
	10318	8612	<i>Oppenheim:</i> Syndernes Fyrste.
	10319		<i>Kingston:</i> De tre Midshipmen.
	10320		<i>Baronesse Oreyz:</i> Den Guderne elsker.
	9801 b-c		<i>Laurin:</i> Kunsthistorie.
	2015 q		Jernbanebladet 1918.
	8768 g-h	1203 bb.cc	Tilskueren 1918.
	8931 r		Pressens Magasin 1919 Nr. 1-4.
	10321-22		Skrifter om Verdenskrigen.
	10323	8640	<i>Kamphøener:</i> Det slesvigske Regiment.
	10324		<i>Flensmark:</i> Sønderjylland.
	10325		<i>Flensmark:</i> Folkets Førere.
	10326	8639	<i>Gantzel:</i> Under Bolsjevikernes Diktatur.
	10327	8637	<i>Erichsen, E.:</i> Den store Dag.

10328	8629
10329	8622
10330	8585
10331	
10332	
10333	8599
10334	
10335	
10336	8611
10337	
10338	

10339	8621
10340	
10341	8617
10342	8619
10343	8607
10344	8638
10345	8628
10346	8624
10347	8634
10348	8580
10349	8630
10350	8581
10351	8502
10352	8641
10353	8590
10354	8594
10355	
10356	
10357	8583
19358	
10359	
10360	

Erichsen, E.: Fremtids-Staten.
Svedstrup: Syn og Meninger.
Brentano: Syndikalismen.
Benediktsson: Thules Beboere.
Rasmussen, Vilh.: Børnehavne-Barnet.
Jacobsen, Daniel: Sindssyg — Ikke sindssyg.
Clausen, O.: Havedyrkningslære.
Sund: Det synkende Kontinent.
Nørgaard, F.: H. P. Hanssen.
Krestensen, C.: Onkel Carls Livserindringer.
Skovgaard-Petersen: Tegn og Tider.
Stevenson: Den blodige Kniv.
Linder: Gudrun Heills Lykke.
Savage: Det giftige Pulver.
Skov: Livet leves.
Kenna: 96 Timers Orlov.
Flower: Korsfæstelse.
Wagner: Kærlighedens Surrogat.
Trent: En Kvindes Hævn.
Barnes: I Nattens Mørke.
Askew: Zigøjnersken.
White: Den forsvundne Traktat.
Barbusse: Ilden.
Barfod: Jordens Børn.
Kolbuer: Nonnen og Harlekin.
Cooke: Askepot. . .
Garvice: Kærlighedens Lykkespil.
Møller: Mellem Landsbyfolk.
Meisling: Græske Idyller.
Beach: Kompagnonen.
Schroll: Hardy og Flose.
Dolleris: Hjemstavn.
Jørgensen, Joh: Om Anledningen til Krigen 1864.

Rettelse til Adressefortegnelsen.

Nyborg Lokomotivfører-Afdelings Kasserers Navn og Adresse rettes til: *J. Andersen*, »Kaja«, *Vindmøllevej*.

Brande Lokomotivfører-Afdelings Kasserers Navn rettes til: *K. M. Jensen*.

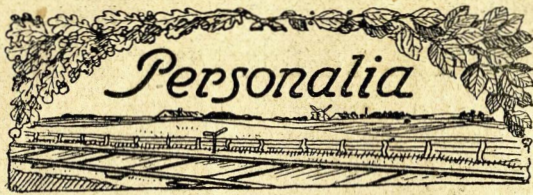
Thisted Lokomotivfører-Afdelingsformahds Navn og Adresse rettes til: *C. C. K. Bruhn*, *Østerbakken 22*.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i Randers ønsker at bytte Opholdssted med en Kollega i København, eventuelt et andet Depot paa Sjælland. Helst med en Kollega, der samtidig kan bytte Lejlighed.

F. G. Brund, Dr. Lassensgade 13, 2., Randers.

Døde:

Lokomotivfyrbøder A. V. Nilsson, Kbhvs. Godsbo-
negaard, død 2. Marts 19.

Forilyttelsen af Lokomotivfører C. M. Breum, Fre-
dericia—Københavns Godsbanegaard, fra 24. April 19
er efter Ansøgning tilbagekaldt.

Afskediget:

Lokomotivfyrbøder H. P. Jørgensen, Kbhvs. Gods-
banegaard efter Ansøgning fra 31. Marts 19.

Samlede Garantimidler pr. 1. Januar 1919
ca. 95 Millioner Kroner.
Samlet Forsikringsbestand pr. 1. Jan. 1919
ca. 350 Millioner Kroner.

HAFNIA
Emanuel Møller & Co., Vinhandlere,
St. Pederstræde 34 og 36 (ved Vestervold). Telefoner 4518—2897

Kvaliteten gør Udslaget.
Ved nye Etableringer og eventuelt Skifte af Leverandør vil d'Hr. Købmænd ikke
blive skuffede ved at træde i Forretningsforbindelse med os. Som Grund for dette
atantføres, vi siden Etableringsaaret 1895 har opnaaet en meget betydelig Omsætning

Nørrebro's Vinimport Nørrebrogade 178.
ROBERT BERTHELSEN Tlf. Taga 1300
Stort Lager af 1ste Klasses Vine & Spirituosa. - - Billigste Priser.

C. D. Funders Vinhandel, Istedgade 55.
Telf. V. 7201.
Bedste og billigste Indkøbssted paa Vesterbro for
Vine og Spirituosa.

SKRAA, CIGARER OG TOBAK - - - -
købes billigst i
Cigarforretningen, Istedgade 18.

E. Hansen
Bøger • Papir • Musik
• Galanteri •
Blaagaardsgade 27.

Fiskehuset Kingo.
Vesterbrogade 107.
Anbefaler sig med alle
Aarstiders Fiskesorter.

Vesterbro's Skotøjshus
15, Absalonsgade 15,
bør være Deres **FODTØJ**
Leverandør i
Forretningen grundlagt 1879.

Damehatte
Aldrig Nyheder
Aldrig billigst - -
A/S Zillmer,
Istedgade 126.
Bemærk! Gamle Hatte ompresses billigst

Statsbanepersonalets
Brandforsikings-For-
ning.
Ekspeditionskonror
Vesterbrogade 26.
Telefon Nr. 6626.

Foreningen er oprettet 1891, har ca. 7000 Medl.
øjer ca. 37,000 K. og har i Understøttelser
uddelt ca. 36,000 Kr.
Lav Præmie. Kulant Erstatning.
Indmeldelser og Oplysninger:
pr. Brev eller gennem Tillidsmændene, der for
København er:

Hr. Fuldmægtig Pøckel, Hr. Rangerme-
ster A. C. Lemming, Hr. Overbaneme-
ter Falckenberg og Hr. Lokomotivfor-
mand Clausen, Maskinarbejder Kirke-
terp, ligesom Hr. Fuldmægtig B. Ber-
telsen, Revisionen, giver Oplysninger
om alle Foreningen vedrørende Forhold.

D A M E R
Lad Deres
gamle
Vinterhat om-
presse, den bli-
ver som ny.
Nye Velour-,
Filt- og
Fløjelshatte
til Fabrikspris.
NØRREBROG. 169

Højeste Laan
paa Klasse- og Koloniallodder.
Gevinster udbetales billigst.
R. JENSEN, Nansensgade 32.
Telefon 3279.

- Støt vore Annoncører. -

Julius Rasmussens Cafe Enghavehus - - - - -
- - - - Enghaveplads 12.
Elektrisk Lys og Kraft billigst **P. PEDERSEN,**
Telefon-Ringeledning - - - Elektriske Artikler aut. Installatør.
N. FRIHAUVNSGADE 17.

Annønce-Ekspeditioner:
For København: Chr. Hylver, Sommerstedgade 22^a,
Telefon Vester 4011.
For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgd. 14, Odense.
Telefon 2288.

Udgaar 2 Gange maanedlig.
Redaktion: Vesterbrogade 98 a^a, København B.
Tlf. Vester 2895 v.
Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

